

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/206/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7111214161
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7111214161.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanej W. M., N.R., K. X, v súčasnosti na neznámom mieste, o zaplatenie 807,73 € s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 29C/27/2012-81 z 26.4.2012 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobca nie je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 141,79 €.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalobcovi a žalovanej sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 141,79 €, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet jeho zást.

Proti uvedenému rozhodnutiu v časti, ktorou bola priznaná náhrada trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd v odôvodnení, o. i. uviedol, že o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. (jeho znenie citoval), že žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu právo na náhradu trov konania nepriznal, že úspešnej žalovanej žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli a keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods.4 O. s. p.) a keďže vystupoval v konaní popri úspešnej žalovanej, je žalobca povinný nahradiť mu trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zast. 141,79 € za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zast., podanie vyjadrenia k žalobe) po 51,45 €, paušálnu náhradu hotových výdavkov 2 x 7,63 € a náhradu DPH vo výške 20 % z trov právneho zast. 23,63 €, podľa vyhl.č.655/04 Z. z., pričom pri určení výšky tarifnej odmeny zást. vedľajšieho účastníka vychádzal z výšky žalovanej pohľadávky 807,73 €.

Žalobca v odvolaní, citujúc znenie § 93 ods.1,2, § 142 ods.1 a § 150 O. s. p., zastával názor, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na to, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zák. o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods.3 zák.č.250/07 Z. z.), zast. spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p.). Tvrdil, že vzhľadom na uvedené nevidí význam v právnom zast. vedľajšieho účastníka, keďže samotnou jeho úlohou je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zast. vedľajším účastníkom, lebo právne zastúpiť sa mohol sám účastník konania, teda žalovaný, pričom pre prípad, že jeho pobyt nie je možné zistiť, zák. žalovanému zabezpečuje ochranu jeho práv ustanovením opatrovníka súdom, tak ako v danom prípade. Zastával názor, že vedľajší

účastník nemôže robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, nemôže uznať nárok žalobcu, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva a námietka vznesená vedľajším účastníkom je uplatnená neúčinne, okrem toho, v danom prípade vzniesol námietku premlčania opatrovník žalovaného, teda nevidí účelnosť a dôvodnosť priznania trov právneho zast. vedľajšiemu účastníkovi, nakoľko v danom prípade uplatnil námietku premlčania opatrovník žalovaného, a teda vstup vedľajšieho účastníka do konania bol neúčelný, keďže v podstate ním uplatnená námietka premlčania nepriniesla žalovanému žiadne priaznivejšie rozhodnutie vo veci, než aké dosiahol sám, prostredníctvom ustanoveného opatrovníka a, že vzhľadom na uvedené, bola účasť vedľajšieho účastníka v konaní nadbytočná a jeho právne zast. nevhodné, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Citoval z nálezů II.ÚS78/03 Ústavného súdu SR, na ktorý poukázal Krajský súd (ďalej len KS) v Banskej Bystrici v rozhodnutí 16Co/100/2012 a tiež citoval časť z odôvodnenia rozhodnutia KS v Banskej Bystrici 13Co/105/2012. Tvrdil, že vedľajší účastník je združením založeným na ochranu spotrebiteľa a teda prioritne sa predpokladá pomoc z jeho strany, založeného za tým účelom, nie zo strany zvoleného jeho zást., že - ako už bolo skôr uvedené - účelom združenia je, o. i. kolektívna ochrana spotrebiteľov, zast. spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§ 93 ods.2 O. s. p), pričom podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Ďalej poukázal na skutočnosť, že v prípadoch, v ktorých vedľajší účastník sám podáva žalobné návrhy, k právnenému zast. vôbec nedochádza a je sám spôsobilý na zast. spotrebiteľov v súdnom konaní. Vzhľadom na uvedené zastával názor, že ak sa vedľajší účastník rozhodne využívať na zast. v konaniach pomoc advokáta (splnomocniť ho na zast. v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstúpil), musí jeho trovy sám znášať z vlastných prostriedkov, v opačnom prípade sa vytvára dojem účelovosti konania vedľajšieho účastníka, ktorého činnosť by spočívala len vo vstupe do konania spolu so splnomocnením advokáta za cieľom dosiahnutia odmeny, čo ustálil aj KS v Bratislave vo svojom rozhodnutí 5Co/26/2012, v ktorom odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu a vyslovil právny názor, že „Úvaha navrhovateľa (pozn. občianske združenie pôsobiace na ochranu spotrebiteľa), že vzhľadom na cieľ - ochrana spotrebiteľa, ktorý sleduje, má mať nárok na automatické ustanovenia zástupcov z radov advokátov je však celkom mylná, nakoľko musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach“, že uvedený právny názor KS v Bratislave rozvinul a doplnil v rozhodnutí 3Cob/259/2011 (z jeho odôvodnenia citoval), že taktiež nie je zrejme na základe koho iniciatívy, vstúpil vedľajší účastník do konania, ako sa oboznámil so spisovým materiálom, keďže vyjadrenia jeho zást. v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach (len vpisovanie do kontextu), čo je nevyhnutné pre posúdenie nároku vedľajšieho účastníka na trovy právneho zast. za úkon právnej služby prevzatie veci a príprava zast., teda či nahliadal do súdneho spisu, oboznámil sa s daným prípadom a p. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie 13/14/2012 zo 7.5.2012 Okresného súdu Bratislava II (citoval z jeho odôvodnenia) a zastával názor, že ochrana práv žalovaného, ako spotrebiteľa, je dostatočne zabezpečená súdom, jeho právnym posúdením veci v zmysle účinnej zákonnej úpravy a následným spravodlivým rozhodnutím vo veci, pričom konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zast. dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nevhodnosti konania (a to nielen samotným právnym zast., ale taktiež priznaním trov konania za úkony právnej služby, ktoré predstavujú len umelé navyšovanie trov konania a nákladov spojených s konaním), k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zast., a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím § 150 ods.1 O. s. p., ktorý predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu z dôvodu, že prísna aplikácia ust. o náhrade trov konania by mohla viesť k nežiaducim tvrdoším a, že predpokladom použitia daného ust. je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa, existencia výnimočnosti daného prípadu, na čo jednoznačne poukázal. Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok preskúmať a v zmysle § 220 O. s. p. ho zmeniť tak, že sa vyhovie odvolaniu, vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov právneho zast. neprizná a na úhradu trov odvolacieho konania a trov právneho zast. odvolacieho konania sa zaviazá spoločne a nerozdielne žalovaná a vedľajší účastník, resp. v zmysle § 221 ods.1,3 O. s. p. ho zrušiť a vrátiť vec súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil voči žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi (spoločne a nerozdielne) trovy právneho zast. v odvolacom konaní 40,03 € s DPH, pozostávajúce z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby 30,87 € s DPH a režijného paušálu k právnenému úkonu 9,16 € s DPH (podanie odvolania). Napokon požiadal, v prípade, ak jeho návrhu nebude vyhovieť a rozhodnutie bude potvrdené, pripustiť dovolanie, keďže ide o otázku po právnej stránke zásadného významu.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu, čo sa týka odvolacích námietok, zameraných proti nemu a proti priznaniu náhrady trov konania a jej výšky, uviedol, že podľa § 93 ods.4 O. s. p. má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, že právo na zast. má z rovnakých dôvodov, z akých ho má žalobca, je preto absurdné, ak žalobca, ako účastník konania zast. advokátom, upiera právo na zast. advokátom inému účastníkovi a, že účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodíť z Čl.47 ods.2 Ústavy (jeho znenie citoval). Poukázal na to, že aj on, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“, že jeho vstupom do konania sa žalobca zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože samotní spotrebiteľia sa nedokážu náležite brániť, že samotná skutočnosť, že má principiálne právo na náhradu trov konania, nie je - dúfa - medzi účastníkmi sporná, napriek tomu si dovoľil poukázať na uznesenie 5Cdo/71/2010 z 9.6.2010 Najvyššieho súdu SR, ako aj na prvé vydanie komentára k O. s. p., ktoré boli vydané v Nakladateľstve C. H. Beck (napr. Števček/Ficová a kol. Občiansky súdny poriadok, komentár, I. vydanie 2011, príp. Drápal/Bureš a kol. Občiansky súdny rád I, Velké komentáře, I. vydání 2009). Osobitne dal do pozornosti, najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C. H. Beck, str.327-331. Ďalej uviedol, že žaloba bola zamietnutá v dôsledku jeho aktivity, že jeho účasť v konaní, je pre spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je založený a, že na potrebu jeho účasti v konaniach, ako je toto, poukazuje samotná argumentácia žalobcu. Pýtal sa, prečo finančný gigant, akým je predchodca žalobcu, postúpil pohľadávku žalobcovi, ktorý sa zaoberá vymáhaním pohľadávok a prečo sa tento silný žalobca dáva zast. silnou advokátskou kanceláriou, proti slabému spotrebiteľovi, ktorému vytýka, že sa ho ujal on, ktorý je na tento účel zriadený a vytýka mu, že sa dal zast. advokátom. Tvrdil, že svojou podstatou, ide u dodávateľa o nekalé obchodné praktiky, ktoré sťažujú, už aj tak ťažké sociálne postavenie najchudobnejších vrstiev obyvateľstva, že práve proti takýmto dodávateľom a proti ich neprijateľným zmluvným podmienkam a nekalým obchodným praktikám, je úloha združení nezastupiteľná, lebo aj keď súd skúma neprijateľné zmluvné podmienky ex offa, nemôže napr. poučiť spotrebiteľa o premlčaní, že pritom prax potvrdzuje, že dodávatelia majú celoplošne snahu ignorovať premlčaciu lehotu podľa O. z. a predkladajú nekalým spôsobom spotrebiteľovi zmluvné podmienky, podľa ktorých sa dožadujú premlčacích lehôt podľa Obch. zák. a často aj 10 ročných premlčacích lehôt, resp. dodatočne podsúvajú spotrebiteľom na podpis uznanie dlhu, na predtlačných formulároch. Len príkladmo chcel poukázať na ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré dodávatelia často používajú, a na ktoré - v prípadoch, keď uplatnený nárok nie je premlčaný -, poukazuje, ide napr. o: - duplicita sankčných mechanizmov, - neplatná zmluvná pokuta, - dohoda o zrážkach zo mzdy bez akejkolvek súdnej kontroly, - nemožnosť spotrebiteľa použiť na splatenie úveru zmenky a šeky, - nemožnosť spotrebiteľa postúpiť svoje pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy oproti dopredu danému súhlasu spotrebiteľa s postúpením pohľadávok zo strany dodávateľa, - predĺženie premlčacej doby ohľadom akýchkoľvek práv na dobu 10 rokov, - dohodnutá rozhodcovská doložka, a i. Ďalej uviedol, že prax takisto potvrdzuje, že sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ rezignuje a prijme akékoľvek rozhodnutie, že sám sa brániť nevie a na advokáta nemá a pýtal sa, prečo sa má spotrebiteľ ochraňovať sám a dodávateľ má postúpiť pohľadávku žalobcovi a ten sa má dať zast. advokátom, v čom spočíva logika takejto argumentácie. Odpovedal, že logika tejto argumentácie spočíva v tom, že žalobca chce ťažiť z pasivity a rezignácie spotrebiteľa a práve táto nečinnosť by mu vyhovovala, že žalobca konštatuje, že nevidí význam v jeho právnom zast., ale súčasne konštatuje, že samotnou jeho úlohou je ochrana spotrebiteľa. Tvrdil ďalej, že jeho zast. javí sa byť efektívne a teda účelné a práve to žalobcovi vadí, lebo nie je zvyknutý na to, aby na ochranu spotrebiteľa niekto aktívne vystúpil a spolieha sa len na pasivitu a rezignáciu spotrebiteľa a z tejto pasivity spotrebiteľov ťaží. Zdôraznil, že svojou činnosťou napĺňa vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov (čl.169 Lisabonskej zmluvy, čl.38 Charty základných práv EÚ, príslušné smernice EÚ a rozsudky Súdného dvora EÚ, vnútroštátna právna úprava, najmä zák. o ochrane spotrebiteľov), ako na to už poukázal, že na napĺňanie týchto cieľov je odkázaný na právne služby, že aj keď je združením na ochranu spotrebiteľov, jeho členovia nie sú právnici a podľa svojich skúseností, s aplikáciou spotrebiteľského práva na súdoch sa bez pomoci advokátov nezaobídu. Zdôraznil ďalej, že ak má svoje právo na zast. advokátom, na napĺňanie svojich cieľov pri ochrane spotrebiteľov v praxi realizovať, je nepochybne potrebné, aby mu súdy priznávali náhradu trov konania tam, kde mu na náhradu trov konania vznikli podmienky, že ak tak súdy konať nebudú, zabránia mu, ako neziskovej spoločnosti, v pokračovaní v jeho činnosti, čo by nemalo byť cieľom, že je skutočnosťou, že súdy celé roky bez problémov priznávajú náhrady trov konania dodávateľom v spotrebiteľských veciach a často platobnými rozkazmi (ďalej len PR), v rozpore s § 172 ods.9 O. s. p. a teda bez ex

offo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík, ale hľadajú sa odôvodnenia, ako mu nepriznať náhradu trov konania, pritom dal do pozornosti, že dodávatelia berú čoraz častejšie žaloby späť a často až v štádiu po vydaní PR, len čo zistia, napr. z odporu, že do konania vstúpil, že nikto sa nezamýšľa nad tým, prečo potrebujú silné nebankové a dodávateľské subjekty na zast. silné advokátske kancelárie, ale začína sa uvažovať o tom, načo má on advokátske zast. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09, z ktorého vyplýva, že má právo na advokáta, aj na náhradu trov konania a do pozornosti dal aj novelizované znenie § 137 O. s. p., podľa ktorého mu výslovne patrí náhrada výdavkov za zast. advokátom. Poukázal ďalej na to, že pokiaľ by sa mali v praxi presadiť názory žalobcu, snažiace sa upierať mu právo na zást., vzhľadom na predmet jeho činnosti, potom by bolo problematické aj zast. advokátmi, napr. sudcov, prokurátorov, advokátov, ministrov spravodlivosti, predsedov vlád, ktorí sú právnikmi, čo by bolo v evidentnom rozpore s platným právom, ale aj s každodennou realitou, a to sa týka aj rozhodovania o trovách právneho zast. V tejto súvislosti poukázal aj na judikatúru v najnovšom Komentári slovenského občianskeho procesného kódexu, pôvodne uverejnenú v časopise Soudní rozhledy 2/2002 na str.43 (Števček/Ficová, Občiansky súdny poriadok, Komentár - I. diel, 2. vydanie, Praha: C. H. BECK, 2012, str.492.), ktorú citoval. Čo sa týka možnosti vzniesť námietku premlčania, bol toho názoru, že ako združenie na ochranu spotrebiteľa, je oprávnený vzniesť námietku premlčania a, že prijatím opačného názoru, by v spotrebiteľských veciach dochádzalo k ignorovaniu vysokých cieľov politiky EÚ, zakotvených v normách primárneho európskeho práva (čl.169 Lisabonská zmluva, čl.38 Charty základných práv EÚ), sekundárneho práva (príslušné smernice EÚ) a premietnutých do vnútroštátnej právnej úpravy (najmä O. z. a zák. o ochrane spotrebiteľa). Poukázal na to, že otázka premlčania ním vznesená, už bola v jeho prospech rozhodnutá, napr. uznesením 11Co/164/2012 z 31.7.2012 KS Košice a uznesením 16Co/68/2012 z 25.6.2012 KS Prešov (Dôkaz: uvedené uznesenia) a bol toho názoru, že je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom, s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom, ku ktorým je oprávnený hlavný účastník a tieto úkony uskutočňuje práve v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje, že uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania (žalovanej) a rovnaké právo má v zmysle § 93 ods.3 O. s. p. i on, ktorý v konaní vystupuje na jej strane a na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že s pomocou obrany proti žalobe sa uplatňujú takisto námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy, ako je práve námietka premlčania, pretože procesné právo tieto námietky uplatniť počas konania nemožno podmieňovať tým, či majú pôvod v hmotnom alebo len v procesnom práve. V tejto súvislosti poukázal na najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C.H.Beck, str.327-331, z ktorých v nasledujúcom texte osobitne vybral a citoval a bol preto toho názoru, že ak by absentoval výslovný nesúhlas spotrebiteľa so vznesenou námietkou premlčania z jeho strany, bola by takáto námietka účinná vždy a, že ak by spotrebiteľ výslovne s námietkou premlčania, ním vznesenou, nesúhlasil, súd jeho nesúhlas posúdi podľa § 93 ods.4 tretia veta O. s. p. Pre úplnosť dal do pozornosti prejudiciálne konanie vedené pred Súdny dvorom EÚ pod č. C-460/12, v ktorom prejudiciálnu otázku, týkajúcu sa problematiky premlčania v spotrebiteľských veciach, predložil KS Prešov uznesením 6Co/99/2011 z 2.10.2012 (Dôkaz: uvedené uznesenie). Pokiaľ žalobca namieta, že námietku premlčania vznesla opatrovníčka žalovanej, podotkol, že v odôvodnení napadnutého rozsudku je jasne uvedené, že sa tak stalo 15 dní po jeho vyjadrení a na základe jeho vyjadrenia, preto považoval túto odvoláciu námietku žalobcu za úmyselne mylnú a zavádzajúcu. K odvolacím námietkam žalobcu, ktorými konštatuje, že prioritne sa predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom, nie zo strany zást. združenia, uviedol, že je prinajmenšom v rozpakoch, ako treba túto argumentáciu vnímať, lebo - podľa jeho názoru -, pri správnom pochopení inštitútu vedľajšieho účastníctva a správnom pochopení právneho zast. by nemalo byť sporné, v akom postavení vystupuje on, ako vedľajší účastník na strane žalovanej, a v akej pozícii a vo vzťahu ku komu vystupuje jeho zást. a, že pomoc teda v pozícii vedľajšieho účastníka poskytuje spotrebiteľovi bezpochyby on a robí tak v súdnom konaní v zastúpení svojim zást. K argumentácii žalobcu, že má podľa § 25 zák.č.250/07 Z. z. možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, poukázal na svoju reálnu skúsenosť: po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných 2 rokov napokon Ministerstvo hospodárstva schválilo a poukázalo mu finančnú podporu 4 000 €, že takýto finančný príspevok pri objeme činnosti vykonávanej ním na podporu spotrebiteľov nepokrýva ani len poštovné výdavky, že takáto jeho zákonná možnosť čerpať finančné prostriedky na podporu svojej činnosti tu síce existuje, pretože je výsledkom transpozície právnych aktov EÚ do nášho legislatívneho prostredia, avšak realita praxe je úplne iná a podpora štátu je skôr v rovine iluzórnej, než skutočnej, navyiac, nie je mu jasné, prečo by mal štát dotovať prehrané súdne spory dodávateľov, resp. vymáhačských spoločností. K odvolacej námietke žalobcu, v ktorej zastáva názor, že ak sa rozhodne využívať zást. v konaniach pomocou

advokáta (splnomocniť ho na zast. v tisíckach sporov, do ktorých hromadne vstúpil), musí jeho trovy uhrádzať z vlastných prostriedkov, lebo v opačnom prípade sa vytvára účelovosť konania, ktorého činnosť by spočívala len vo vstupe do konania spolu so splnomocnením advokáta za cieľom dosiahnutia odmeny, uviedol, že takéto úvahy sú namieste, ale vo vzťahu k žalobcovi a nie vo vzťahu k nemu, že u žalobcu si treba položiť otázku, čo je jeho ekonomickým dôvodom na kúpu tisícok pohľadávok pre ich ďalšie vymáhanie v civilnom konaní a čo ho vedie k tomu, že uplatňuje pohľadávky po ich premlčaní, prečo sa dáva zast. advokátom v typovo jednoduchých právnych sporoch, že ak sa zaoberá podľa predmetu svojej činnosti vymáhaním pohľadávok, je to jeho bežný predmet činnosti a bežná agenda, a preto možno právom očakávať, že na vybavovanie svojej bežnej agendy je materiálne a personálne vybavený, preto - podľa jeho názoru -, je to práve žalobca, ktorý síce ma právo na zast. advokátom, ale vzhľadom na uvedené, by mu súdy náhradu trov konania priznávať vôbec nemali, že kým do súdnych konaní nevstúpil, súdy SR celoplošne, v drvivej väčšine prípadov priznávali žalobcovi všetky ním uplatnené nároky PR a neexistujú žiadne rozumné dôvody pochybovať, že také isté PR by žalobcovi vydali aj vtedy, keby nebol zast. advokátom a to dokazuje, že žalobca je ten, kto umelo navyšuje trovy konania, že jeho pozícia je diametrálne odlišná od pozície žalobcu, že - ako uvádza -, ak by do konaní nevstúpil, žalobca by mal právoplatné PR, v ktorých by mu boli priznané premlčané nároky uplatnené pred dovŕšením 4 ročnej premlčacej lehoty podľa Obch. zák. alebo v predĺženej 10 ročnej premlčacej lehote, v rozpore so spotrebiteľským právom, pričom z veľkej časti by išlo o nároky priznané z úverov, v ktorých boli priznané úroky a poplatky, aj keď v skutočnosti by išlo o úvery bezúročné a bez poplatkov, pre absenciu RPMN alebo priemernej RPMN alebo ročnej úrokovej sadzby, že práve jeho vstup do konania spôsobuje čiastočne prietrž týmto nekalým praktikám žalobcu, že je evidentné, že jeho cieľom nie je výroba trov konania, ale efekt pre spotrebiteľa a trovy konania sú len logickým dôsledkom tohto efektu, že on žaloby nepodáva, on chráni spotrebiteľov pred žalobami, podávanými žalobcom a stačí ak žalobca prestane predmetné neúspešné žaloby podávať, a nebude mať problém s trovami, že príčina je v žalobcovi, nie v ňom, že oslovil desiatky advokátov so žiadosťou o právne zast. v rámci súdnych sporov pri ochrane spotrebiteľa v rámci celého Slovenska, že on - neziskový a bezmajetný, získal na trvalejšiu spoluprácu však len 2 advokátov, ktorí boli ochotní pracovať za dohodnutých podmienok, keď im patrí len odmena z prisúdených trov, ak však súd mu odoprie právo na náhradu za právne zast. v úspešných súdnych sporoch, je to dobrá správa pre dodávateľov a žalobcov, vymáhajúcich nespočetné množstvo pohľadávok vyplývajúcich z nepriateľných zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík a je to účinná ochrana takýchto žalobcov, pretože ani v neúspešnom konaní neriskujú žiadnu ujmu, ani v podobe náhrady trov úspešného účastníka. Uviedol, že pokiaľ sa žalobca pýta, z koho iniciatívy vstúpil do konania, tak do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy a žalobcovi si dovolil dať do pozornosti najnovší Občiansky súdny poriadok Komentár - I. diel, 2. Vydanie 2012, autorov Števček/Ficová a kolektív, Beckovej edície komentovaných zákonov, nakladateľstva C.H.Beck, str.327-331, na ktorý už poukazuje a z ktorých v nasledujúcom texte osobitne vybral a citoval (poznamenal, že v jeho prípade je to zák.č.250/07 Z. z.) a pokiaľ sa žalobca pýta, ako sa dostal k informáciám o predmetnom konaní, tak dostal sa k nemu na základe svojej žiadosti, podanej podľa § 93 ods.2 O. s. p., § 64 ods.1 z.č.543/05 Z. z. (spravovací poriadok) v spojení s pol. 24a a pol. 28 prílohy z.č.71/92 Zb. (súdne poplatky) a z.č.211/2000 Z. z., ktorá je uložená na súde a, čo sa týka konkrétne listín v súdnej veci, tie mu boli doručené zo súdu a k informáciám v nich obsiahnutým sa dostal prečítaním týchto listín. Pokiaľ žalobca konštatuje, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, uviedol, že tak je to preto, lebo týmito vyjadreniami reaguje na rovnaké žaloby žalobcu a dal do pozornosti, že vyjadrenia nedáva samoučelne, ale reaguje nimi na žaloby žalobcu, keď mnohokrát vznáša námietky premlčania, nakoľko žalobca má snahu ignorovať premlčacie lehoty podľa O. z. a nakoľko väčšina spotrebiteľov pasívne rezignuje, vznáša na ich ochranu, o. i. aj námietku premlčania a, že nie je mu jasné, prečo by pri vznášaní námietky premlčania mal v každej veci používať nejaké inovované formulácie. Zdôraznil, že nakoľko súd s ním, ako s vedľajším účastníkom zastúpeným zást., koná a on takto koná so súdom, nemali by byť pochybnosti o tom, že musel byť uskutočnený právny úkon, na základe ktorého vznikol medzi ním a jeho zást. právny vzťah s obsahom, ktorý umožnil, že súd s ním, ako s vedľajším účastníkom, zastúpeným zást. koná, nemali by preto byť pochybnosti o tom, že bol uskutočnený úkon právnej služby prevzatie a príprava zast. vrátane prvej porady s klientom a, že s touto otázkou sa už krajské súdy SR vo svojich rozhodnutiach vysporiadali, napr. KS Košice v uznesení 1Co/247/2012 z 31.10.2012, 2Co/285/2012 zo 17.12.2012 a 2Cob/104/2012 z 29.6.2012, KS Prešov v uznesení 8Co/69/2012 z 26.7.2012 a 14Co/81/2012 z 11.12.2012 a KS Banská Bystrica v uznesení 15Co/92/2012 z 10.5.2012 a 15Co/214/2012 zo 4.2.2013, z ktorých osobitne citoval. Pokiaľ žalobca navrhuje použitie § 150 O. s. p., tak - podľa jeho názoru -, na takéto postupy nie sú dané zákonné podmienky, že zák. vyžaduje na takéto rozhodnutie 2 základné podmienky - musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa

a musí ísť o výnimočné okolnosti, že ani jedna z týchto podmienok splnená nie je, naopak je toho názoru, že vzhľadom na obchodné praktiky žalobcu, je namieste, v prípade jeho neúspechu v konaní, a to či už rozsudkom vo veci samej alebo v dôsledku procesného rozhodnutia, keď procesne zavinil zastavenie konania, zaväzovať ho na náhradu trov, že sociálne aspekty ňho do úvahy neprichádzajú, že návrh žalobcu na aplikáciu § 150 O. s. p. vyznieva až paradoxne, nakoľko argumentácia, ktorú používa, sa vzťahuje predovšetkým na neho samotného, ako ekonomicky silný subjekt, proti slabým spotrebiteľom, a tu je potrebné položiť si otázku - ako uvádza -, prečo pôvodný dodávateľ postupuje mu hromadne svoje pohľadávky a prečo sa tento dáva zast. advokátom, a či v tomto postupe netreba vidieť umelé vytváranie a navyšovanie trov konania proti spotrebiteľom, a práve vo vzťahu k neúspešným spotrebiteľom, by preto súdy mali aplikovať § 150 O. s. p., že o „úprimnosti“ snáh žalobcu, čo sa týka trov účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, a „aby nedochádzalo k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti trov konania“, svedčia tisíce žalôb podaných na súdoch SR, v ktorých si uplatňuje náhradu trov právneho zast. za 3 úkony právnej služby, medzi ktorými je úkon „písomné podanie protistrane - pokus o zmier“, ktorý už mnoho rokov nemá oporu v advokátskej tarife a neide o úkon uskutočňovaný v rámci súdneho konania a, že smutnou praxou je, že súdy náhradu za tento úkon v PR, v rozpore s platnou advokátskou tarifou, priznávajú. K svojmu právu na náhradu trov konania poukázal zo stoviek rozhodnutí (uznesení a rozsudkov), podľa jednotlivých senátov krajských súdov, príkladmo aspoň na 1 z toho ktorého senátu a to KS Košice 1Co/78/2012 z 13.6.2012, 2Co/127/2012 z 15.11.2012, 2Cob/104/2012 z 29.6.2012, 3Co/79/2012 z 29.6.2012, 3Cob/148/2012 z 31.8.2012, 4Co/53/2012 z 19.7.2012, 4Cob/90/2012 z 31.7.2012, 5Co/102/2012 z 19.4.2012, 6Co/333/2012 z 30.11.2012, 9Co/96/2012 z 24.5.2012, 11Co/143/2012 z 31.5.2012, KS Prešov 1Co/27/2012 z 30.5.2012, 2Co/16/2012 z 23.2.2012, 3Co/26/2012 z 23.5.2012, 4Co/16/2012 zo 7.9.2012, 5Co/63/2012 z 22.5.2012, 6Co/16/2012 z 31.5.2012, 7Co/36/2012 z 21.6.2012, 8Co/21/2012 z 21.5.2012, 9Co/37/2012 zo 16.5.2012, 10Co/56/2012 zo 6.7.2012, 11Co/37/2012 zo 7.6.2012, 12Co/9/2012 z 29.5.2012, 13Co/47/2012 z 10.7.2012, 14Co/37/2012 z 27.8.2012, 16Co/33/2012 zo 16.4.2012, 17Co/60/2012 z 15.5.2012, 18Co/16/2012 z 23.2.2012, 19Co/13/2012 z 3.4.2012, 20Co/53/2012 z 31.5.2012, KS Banská Bystrica 13Co/200/2012 z 8.8.2012, 14Co/240/2012 z 20.6.2012, 15Co/92/2012 z 10.5.2012, 16Co/187/2012 z 28.6.2012, 17Co/87/2012 z 25.4.2011, 41Cob/99/2012 z 27.6.2012, KS Nitra 7Co/194/2012 z 31.8.2012, 8Co/201/2012 z 30.11.2012, 9Co/204/2012 zo 16.8.2012, 25Co/179/2012 z 31.7.2012, KS Žilina 7Co/361/2012 z 12.12.2012, 8Co/258/2012 z 31.7.2012, KS Trenčín 4Co/270/2012 z 28.9.2012, 6Co/235/2012 z 27.11.2012, 17Co/179/2012 z 31.7.2012 a 19Co/280/2012 z 27.12.2012 a osobitne vybral a citoval z uznesenia 9Co/59/2012 z 30.4.2012 a 9Co/106/2012 z 31.7.2012 KS Košice, z uznesenia 9Co/228/2012 z 31.8.2012, 9Co/172/2012 z 23.8.2012 a 25Co/179/2012 z 31.7.2012 KS Nitra, z uznesenia 16Co/186/2012 z 28.6.2012, 15Co/92/2012 z 10.5.2012, 13Co/193/2012 z 30.7.2012 a 13Co/200/2012 z 8.8.2012 KS Banská Bystrica, z uznesenia 17Co/220/2012 z 18.7.2012 KS Trenčín a z uznesenia 1Co/8/2012 z 31.5.2012 KS Prešov a poznamenal, že na požiadanie ktoréhokoľvek z rozhodnutí, na ktoré v tomto vyjadrení poukazuje súdu zašle a, že žalobca ich, ako účastník konaní, má všetky k dispozícii. Napokon uviedol, že celé odvolanie žalobcu mu vyznieva tak, ako keby si žalobca od súdu nárokoval, aby súd ochraňoval hospodárske záujmy na jeho strane, že v spotrebiteľských veciach však ide podľa čl.169 ods.1 Zmluvy o fungovaní EÚ o podporu záujmov spotrebiteľov, o zaistenie vysokej úrovne ich ochrany, ochranu ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov, o podporu ich práv na informácie, vzdelávanie a práva združovať sa na ochranu svojich záujmov a z tohto vyplýva aj ochrana jeho hospodárskych záujmov. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok, ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu odvolacích trov za vyjadrenie k odvolaniu, z hodnoty 807,73 €, podľa vyhl.č.655/04 Z. z. (ďalej len AT), za 1 úkon právnej služby odmenu 51,45 € a 7,81 € paušál, za polovičný úkon podľa § 14 ods.3 písm. b) AT odmenu 25,73 € a 7,81 € paušál = 33,54 € + DPH 20 % (6,71 €), spolu 40,25 €. Osvedčenie o registrácii svojho zást. pre DPH v prílohe predložil.

Rozsudok, okrem výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie (§ 219) rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1), pokiaľ ide o výrok o trovách konania, preto rozsudok podľa § 220 O. s. p. zmenil a vedľajšiemu účastníkovi neprisúdil náhradu trov konania.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známou odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacím konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov, žalovaná žiadne trovy neuplatnila a žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola podľa § 150 ods.1 O. s. p. priznaná so zreteľom na dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v povahe uplatneného nároku.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.